

Pelegrinatge a Terra Santa

Des de dimecres passat, dia 24 d'abril fins al dia 1 de maig, Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa, presideix el Primer Pelegrinatge Diocesà a Terra Santa amb motiu de l'Any de la Fe. L'acompanyen una cinquantena de diocesans, entre preveres i laics, que ressegueixen els llocs més destacats de la vida de Jesús. Celebraran l'Eucaristia i resaran d'altres pregàries als diversos santuaris edificats als indrets on el Senyor va

predicar, va fer un miracle o dugué a terme alguna de les seves obres. Pelegrinar a Terra Santa és una experiència inoblidable per als creients i ajuda a entendre millor l'Evangeli. (Fotografia: El Sr. Bisbe celebrant l'Eucaristia al Santuari de la Muntanya del Tabor. Juliol de 2012).

GLOSSA

Entre nosaltres, amb nosaltres, amb Jesús

Uns joves esposos, després d'uns anys de matrimoni sense perspectives de descendència, decidiren adoptar un infant en un país africà. Després de seguir el procés legal, aconseguiren fer realitat l'adopció. Uns mesos després, quan la filla encara no havia fet un any, el dia del bateig, en acabar la celebració religiosa, la mare s'adreçà als presents amb aquestes paraules: «El dia que ens vàrem casar us agrairém el vostre acompanyament en la infantesa i la joventut, les vostres paraules i el testimoni, així com el fet que ens ajudéssiu a créixer i madurar. Avui volem reiterar-vos l'agraïment: gràcies per com ens heu fet costat en aquest llarg i dur camí de l'adopció. Hem passat moments molt difícils, hem plorat, ens hem il·lusionat, hem tingut por... Però sempre, sempre, per riure o per plorar, per consolar-nos i encoratjar-nos, us hem tingut al costat, i sabem que molts heu pregat per nosaltres.»

«Us en volem donar les gràcies. També a la que ja és la nostra filla: ara no entens res del que els pares et volem dir. Quan siguis més gran, llegiràs aquestes ratlles i confiem que et sentiràs contenta de tenir-nos de pares i de ser la persona que ets. Gràcies per fer-nos les

coses tan fàcils i per estimar-nos sense cap por des del primer dia que vas arribar a la nostra família. Sabem que per a tu era molt difícil tornar a estimar; tenies por d'un nou abandonament; però, així i tot, des del moment que et tinguérem en els nostres braços, ens vas mirar i abraçar i, sense un plor, mirant-les amb afecte, t'acomiares de les persones que havien tingut cura de tu fins aquell moment. Ens obrires el cor i ens començares a estimar. Amb tu hem descobert la joia de ser pares. En donem gràcies a Déu i li demanem que ens acompanyi i ajudi en aquesta responsabilitat, que assumim confiant, també, que ens continuareu fent costat.»

La celebració del baptisme és plena de símbols de la irrupció i protecció de Déu en la vida de l'infant: la paraula, el vestit blanc, la llum, l'aigua... i el compromís de la comunitat que acull una nova criatura entre els creients amb gran alegria. En aquest entorn joiós, esperen els esposos que la seva filla desenvolupi el do de la fe. «Jesús [...] els digué: Deixeu que els infants vinguin a mi [...] i els prenien en braços i els beneïa tot imposant-los les mans» (Mc 10,14. 16).

Enric Puig Jofra, SJ

Llibre sobre la Confraria del Sant Crist de Terrassa

Dijous dia 2 de maig a les 20.30 h, sota la presidència de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, a la sala capitular de la Catedral es farà la presentació del llibre *Confraria del Sant Crist de Terrassa*, escrit per Josep M. Domènech i Anna Fernández.

ANEU MAR ENDINS

Montserrat i la fe del poble català

Aquest cap de setmana, a Catalunya, està profundament impregnat de l'espiritualitat de la Mare de Déu de Montserrat. Tots els bisbats catalans tenen en el Santuari de Montserrat la seva llar espiritual perquè, a instàncies de Mons. Josep M. Urquinaona, andalús de naixença i bisbe de Barcelona, la «Moreneta» fou declarada patrona de les diòcesis catalanes.

En el seu lliet de mort, el bon bisbe Urquinaona, que unia una tendra devoció a Maria amb un sentit profund de justícia social envers els obrers i els pobres, deia que esperava que la Mare de Déu li obrís les portes del cel perquè ell havia treballat perquè fos declarada patrona de Catalunya l'any 1881, sota el pontificat de Lleó XIII.

En aquest Any de la Fe, crec que tenim el deure d'encomanar a la nostra patrona la fe del nostre poble. És un fet que des de totes les diòcesis catalanes es mira cap a Montserrat com una llar espiritual. ¡Quants malalts —en el curs de les visites pastorals— em diuen que la visió de la nostra santa muntanya els és un consol en el seu dolor!

Aquest vincle profund entre la nostra patrona i la fe el veig molt ben expressat en la famosa Visita Espiritual, escrita pel qui fou bisbe de Vic i patriarca espiritual de Catalunya, Josep Torras i Bages. La fe, com a font de virtuts cíviques, es troba al centre d'aquesta pregària, més que centenària i que ocupa un lloc privilegiat en la pietat dels catòlics de la nostra terra.

La Verge de Montserrat és qualificada amb una alta teologia com a tron puríssim on reposà l'eterna Saviesa —és a dir, Jesucrist— quan vingué al món per a ensenyar el camí de salvació; el bisbe li demana que aconseguixi «per als vostres catalans aquella fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida».

El famós bisbe de Vic li formula a Nostra Senyora una petició que no podem dubtar de la seva actualitat: a ella que ens portà el bàlsam d'incorruptió, Jesucrist, Fill de Déu, li demana nogensmenys «L'honestedat dels costums públics». Li demana també que sigui desterrat del poble català «l'esperit de maledicció i de blasfèmia»; i també que «tregui de Catalunya l'esperit de discòrdia i uneixi tots els seus fills amb cor de germans». Heus aquí una altra petició del savi bisbe, pensant en la seva comunitat humana: «Feu, Senyora de Montserrat, que mai no es desfaci aquest poble català que vós espiritualment engendrèreu.»

Des del que qualifica com a «castell de Nostra Senyora», Torras i Bages acaba la seva pregària demanant a la Mare de Déu que «defensi d'enemics espirituals i temporals tota la terra catalana que té encomanada». I finalment, atès que la santa muntanya està voltada d'oliveres, signe de pau, li demana «per a tots els pobles de Catalunya una pau cristiana i perpètua».

Crec que al bisbe vigatà li hauria agradat des dels títols que els darrers pontífexs han donat a la Verge Maria: el títol de «Mare de l'Església» (Pau VI) i «Estel de la Nova Evangelització» (beat Joan Pau II). La famosa Visita Espiritual i aquests títols són tresors de la pietat mariana del nostre poble.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

FRANCISCO MAYOR ZARAGOZA

Del com sóc al qui sóc

Amb els anys, la fe de l'exdirector general de la UNESCO i president de la Fundació Cultura de Pau, Federico Mayor Zaragoza, ha evolucionat «del com sóc al qui sóc, del jo al nosaltres». A la pregunta de per què li està més agraït a Déu, respon: «Del misteri de l'existència». La lliçó inaugural de la Fundació Joan Maragall es va titular «Humanisme i cultura de pau, claus per a un canvi d'època.»

Per què creu en Déu?

Perquè no tinc resposta a les preguntes essencials i tinc la facultat distintiva de pensar, imaginar, crear. Déu és intel·ligible i indemostrable. Si es pogués demostrar que existeix o que no existeix, l'existència humana quedaria condicionada, limitada. L'espècie humana tindria unes capacitats exclusives de les que no podria gaudir. El do suprem és la llibertat.

Com sintetitzaria la seva lliçó a la Fundació Joan Maragall?

Ho puc resumir amb uns fragments del *Cant Espiritual* de Joan Maragall: «Ja ho sé que sou, Senyor, però on sou, qui ho sap?»; «I quan vingui aquella hora de temença en què s'acluquin aquests ulls humans, obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans...»

Què va voler transmetre?

Els grans dons de la llibertat i de l'esperança... Falta camí, però per primera vegada l'humanisme pot deixar de ser quelcom minoritari i retòric per ser comportament diari, basat en l'amor. Per primera vegada des de l'origen del temps, avui la humanitat pot saber què passa al món, pot comparar, pot apreciar el que tenim uns en veure les precarietats de molts d'altres. I es pot expressar lliurement. I l'equitat de gènere augmenta progressivament...

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Un cor de carn, amarat per l'Esperit Sant

Déu, per Crist, s'inclina sobre nosaltres perquè ens estima i, fruit d'aquesta estimació, és la comunicació del do de l'Esperit que ens dóna un cor nou —el cor de pedra que teníem se'ns canvia en cor de carn— i ens afaïçona a semblança de Jesucrist.

La vida cristiana seria impossible sense la comunicació de l'Esperit Sant de Déu al cor humà. Déu ens fa entrar en la seva vida —incoativament en aquest món— pels dons i els fruits de l'Esperit Sant. Déu Pare i Jesucrist ens donen la saviesa, l'enteniment, el consell, la *ciència* (el sentit de les coses de Déu), la fortalesa, la paciència, la pietat i la reverència i adoració de Déu, que són els dons de l'Esperit. Aquests dons, gràcies a la nostra col·laboració amb Déu que ens crida i se'ns comunica, fan florida amb els fruits de l'Esperit, que són: Amor, joia i pau, grandesa d'ànima, bondat i benvolença, confiança, mansuetud i domini d'un mateix (*Ga 5,22*).

Per què cal un Poble de Déu? Des de la figura d'Abraham, Déu mostra que no desitja una societat anònima de consciències ètiques o de creients, com segurament imaginava la Il·lustració, sinó un Poble visible que reflecteixi la compassió de Déu. Segons la dita de Jesús: «Sigueu misericordiosos com el meu Pare és misericordiós». Novament em ve a la ment la cèlebre afirmació de Gregori de Nacianz: «Proposeu-vos d'imitar l'equitat de Déu i no hi haurà pobres.»

Dr. Josep M. Rovira Beloso

(*Déu fa créixer les persones*, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Nous llenguatges i espais d'acollida

El cristianisme ha acumulat al llarg dels segles ritus, símbols i paraules que en reflecteixen l'evolució històrica. Es tracta d'un llegat al qual no es pot renunciar, però no es pot obviar que en ocasions esdevé un obstacle. Cal actualitzar el significat dels mites i dels símbols. Un altre àmbit destacable és el cos. Cal reconciliar-nos-hi per acceptar-lo com un do i usar-lo com una eina espiritual. Les emocions són un altre element important. La societat actual pateix una greu inflació emocional. El cristianisme pot aportar una gran experiència en la identificació de les pròpies emocions, en l'aprenentatge de la seva gestió i en el desenvolupament de la motivació.

Atès que vivim immersos en la cultura del lleure, és també imprescindible recuperar el sentit de la festa, un dels aspectes d'origen cristià que més s'ha secularitzat. Potser el cristianisme ha perdut massa la dimensió festiva de la fe. El que és propi de la fe cristiana és l'alegria de la salvació; per tant, s'ha de celebrar dignament. En una societat en procés de desvertebració, la gent reclama comunitats obertes, espais acollidors. El cristianisme hauria d'assumir la necessitat de disposar de punts de trobada per poder-ho fer.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Com pregar (2)

El cristià és un oient de la Paraula, de la Paraula escrita en la Bíblia i també de la Paraula vivent que es manifesta en la realitat quotidiana. Déu es manifesta en els esdeveniments de la pròpia vida i l'orant és convidat a esbrinar el seu significat: «Maria guardava tots aquests esdeveniments en el seu cor i els meditava» (*Lc 2,19*).

Meditar i assaborir en el propi cor allò que Déu m'ha volgut dir en els esdeveniments de la meua vida és una manera excel·lent d'escoltar la seva Paraula. Dedicar una estoneta al dia, potser abans d'anar a dormir, per recordar el sabor que m'han deixat les meves actituds, el que m'han fet les persones, allò que m'ha afectat..., pot ser una forma molt senzilla i profunda de sondejar el pas de Déu per la meua vida. I també una forma d'adquirir saviesa per copsar allò que realment és bo i allò que no em fa bé. També és bo, quan fem un temps més llarg de recés, sense presses, recordar els cinc o deu darrers anys de la meua vida i recordar el que Déu m'ha fet viure, les experiències que m'han marcat, i cercar en oració el seu significat.

Si Déu ens ha creat per amor i per a l'amor, vol dir que sols l'amor ens construeix i el seu contrari ens destrueix. Tot el que vagi en la línia de l'amor, la compassió, el perdó, ressonarà en el meu cor amb vibracions de pau, de serenitat, de joia; i tot el que vagi impregnat d'egoisme, orgull o ressentiment, *desafinarà* en el meu ésser deixant sentiments de neguit, torbació, tristesa... Tot allò que em deixa veritable pau és de Déu, i el que em deixa neguit o por no és de Déu, fora del cas que la meua vida estigui molt en pecat, llavors l'Esperit de Déu em punxarà i em farà sentir mala consciència i neguit.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 29. □ Dilluns** [(litúrgia hores: 1a setm.): 1Jn 1,5-2,2 / SI 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa.
- 30. □ Dimarts** [Ac 14,19-28 / SI 144 / Jn 14,27-31a]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.
- 1. □ Dimecres** [Ac 15,1-6 / SI 121 / Jn 15,1-8]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe.
- 2. □ Dijous** [Ac 15,7-21 / SI 95 / Jn 15,9-11]. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli.
- 3. ■ Divendres** [1Co 15,1-8 / SI 18 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols.
- 4. □ Dissabte** (■ Barcelona, Catedral) [Ac 16,1-10 / SI 99 / Jn 15,18-21]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe.
- 5. □ ✚ Diumenge vinent**, VI de Pasqua [(litúrgia hores: 2a setm.): Ac 15,1-2.22-29 / SI 66 / Ap 21,10-14.22-23 / Jn 14,23-39]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Fojosa, bisbe.

DIUMENGE V DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al Regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè diguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entrañablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat». Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.

Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquia, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar mucho para entrar en el reino de Dios.

En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído. Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfilia. Predicaron en Perge, bajaron a Atalia y allí se embarcaron para Antioquia, de donde los habían enviado, con la gracia de Dios, a la misión que acababan de cumplir.

Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

La faç de Jesucrist. Detall del Tríptic de la Santa Cena, obra de Joan de Borgonya. Sagristia de la catedral de Toledo

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre jamás, Dios mío, mi rey.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, porque el primer cielo y la primera tierra han pasado, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén, que descendía del cielo, enviada por Dios, arreglada como una novia que se adorna para su esposo. Y escuché una voz potente que decía desde el trono: «Esta es la morada de Dios con los hombres: acampará entre ellos. Ellos serán su pueblo, y Dios estará con ellos y será su Dios. Enjugará las lágrimas de sus ojos. Ya no habrá muerte, ni luto, ni llanto, ni dolor. Porque el primer mundo ha pasado.» Y el que estaba sentado en el trono dijo: «Todo lo hago nuevo.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará.

Hijos míos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también entre vosotros. La señal por la que conocerán todos que sois discípulos míos será que os amáis unos a otros.»

COMENTARI

Per l'estimació us coneixeran

Dijous Sant, l'evangeli de la celebració vespertina d'introducció a la Passió del Senyor ens recordava que Jesús, «que sempre havia estimat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava» (Jn 13,2). Aquest amor es mostra en la institució de l'eucaristia.

El fragment evangèlic d'avui està extret de la continuació de l'evangeli del Dijous Sant. En ell, l'evangelista contraposa el temps present i el temps futur. El temps present ja s'acaba: «És per poc temps que encara estic amb vosaltres». És el temps de la predicació de Jesús que arriba a la fi, perquè la seva Hora ja s'acosta. Està a punt d'inaugurar-se el temps futur.

El temps futur està marcat per la glorificació de Jesucrist i per l'actuació dels deixebles. El Fill de l'home és glorificat en la creu, quan ofereix la seva vida per tots nosaltres, com un veritable anyell pasqual, des d'on alena el seu Esperit, mentre del seu cor obert flueixen l'aigua i la sang dels sagraments cristians. Constitueix la glorificació del Pare en el Fill i del Fill en el Pare, perquè tots dos són u, com ens deia l'evangeli de diumenge passat. I això s'esdevindrà ben aviat.

D'altra banda, el temps futur és també el temps de l'Església, de la comunitat de deixebles. És el temps d'obrar el que Jesús mateix ha fet fins ara: estimar-nos. Per això Jesús ens dona un manament nou: el d'estimar-nos, tal com

ell mateix ens ha estimat. És més, aquesta estimació esdevindrà el signe distintiu del grup de deixebles.

L'amor, a la tradició bíblica, no és un sentiment del cor, és un compromís de la persona que perdura més enllà dels sentiments variables de la vida.

El compromís salvífic de Déu envers el seu poble s'ha fet palès en el compromís de Jesús a favor del Regne per tots nosaltres, i aquest mateix compromís és la missió que hem rebut entre tots de part d'ell. La Pasqua del Ressuscitat es projecta en l'amor mutu dels cristians al llarg dels segles.

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Del dimecres dia 24 d'abril al dimecres dia 1 de maig. Presideix el I Pelegrinatge Diocesà a Terra Santa.

Dijous dia 2 de maig, a les 17.30 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del col·legi El Pinar de Nostre Senyora de Valldoreix.

A les 20.30 h. A la sala capitular de la Catedral, presideix l'acte de la presentació del llibre *Confraria del Sant Crist de Terrassa*, obra de Josep M. Domènec i Anna Fernández.

Dissabte dia 4, a les 10 h. Presideix la sessió del Consell Pastoral Diocesà.

A les 19 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Joan Baptista de Campins.

Diumenge dia 5, a les 12 h. Celebra la Missa de la festa patronal a l'església de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

▶ NOTÍCIES

Confirmacions d'alumnes del col·legi La Vall. El dimarts dia 9 d'abril a les 17.30 h, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, celebrà l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit de Terrassa i administrà el sagrament de la Confirmació a un grup de 63 alumnes del col·legi La Vall de Bellaterra. Un segon grup de 57 alumnes del mateix col·legi rebé la Confirmació l'endemà, dia 10 d'abril, dintre de la missa celebrada per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa.

Confirmacions d'alumnes del Col·legi Viaró. El dijous dia 11 d'abril a les 17.30 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, celebrà l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit de Terrassa i administrà el sagra-

ment de la Confirmació a un grup de 95 alumnes del col·legi Viaró de Sant Cugat del Vallès.

Confirmacions a Ripollet. El dissabte dia 13 d'abril a les 20 h, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de Ripollet i administrà el sagrament de la Confirmació a un grup d'adults d'aquella i d'altres parròquies, que s'han preparat durant aquest curs. Va estar acompanyat de Mn. Josep Gassó, rector.

Acte diocesà de Pastoral Obrera de la Diòcesi de Terrassa. El dissabte dia 6 d'abril de 2013 a la tarda, a la Sala Pax de la parròquia de Sant Esteve de Granollers va tenir lloc l'acte diocesà de Pastoral Obrera de la Diòcesi de Terrassa amb el títol *Com creure i portar l'Evangelí en temps de crisi*. L'objectiu va ser relacionar l'Any de la Fe i la celebració dels 50 anys del Concili Vaticà II (amb els seus documents *Gaudium et Spes* i *Ad Gentes*) en un context de crisi econòmica. Dirigió la reflexió Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona.

▶ EN LA PAU DE CRIST

Mn. Antoni Pujol Xiquès. Rector de la parròquia de Sant Andreu de Samalús, lliurà l'ànima a Déu a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol de Barcelona el dia 11 d'abril, als 96 anys d'edat i 69 de sacerdot. L'endemà Mons. Josep Àngel Saiz presidí la Missa Exequial a la capella de la Residència. Posteriorment, el cos de Mn. Antoni Pujol rebé sepultura al cementiri parroquial de Samalús (Vallès Oriental).

▶ AGENDA

Curs de Relación de Ayuda. Escuchar, acoger, acompañar. A càrrec de Dña. Mónica Campos Alonso, coordinat per la Dra. Nieves González Rico, de la *Fundación Desarrollo y Persona* (Valladolid). Dissabte dia 4 de maig de 10 a 14 i de 16 a 20 h i diumenge dia 5 de maig de 9.30 a 13 h. Lloc: Parròquia de la Mare de Déu del Carme, c/ Francesc Salvans 62, 08225 Terrassa. Inscripcions: tels. 935 830 088 i 629 521 418. Informació: Centre d'Orientació Familiar «Mare de Déu de la Salut», tel. 937 337 120 (matins).

▶ PROVÍNCIA ECLESIASTICA

Escola de pregària. Organitzada pels Grups d'Oració i Amistat (GOA). Els dimarts 7, 14 i 21 de maig a les 19 h. Conferència i celebració de l'Eucaristia. Dirigit pel P. Joaquim Petit, LC. Lloc: Centre GOA, c/ Gran de Gràcia 237, pral. 2a. Informació: Tel. 932 181 005.

▶ D'ALTRES BISBATS

Curset. De la *Pastoral Bíblica a l'animació bíblica de tota la pastoral*, a càrrec de Xavier Velasco, biblista. Organitzat pel Centre d'Estudis Pastorals (CEP) de les diòcesis de Catalunya. Lloc: Fundació Escola Cristiana, c/ dels Àngels, 18. Dates: els dimarts 23 i 30 d'abril; 7, 14, 21 i 28 de maig; 4 de juny de 7 a 9 del vespre. Informació i inscripcions a la Secretaria del CEP: Plaça Sant Felip Neri, 5, planta, 08002 Barcelona (matins de 9 a 14 h). Tel. 933 174 858; e-mail: cep@cepastorals.cat; web: www.cepastorals.cat.

Recés per a persones joves. Al Monestir de Montserrat, el dissabte 4 de maig de 10.15 a 18 h. Per a joves de 20 a 35 anys. Dirigit pel P. Antoni Pou, monjo de Montserrat amb el títol: *La saviesa del cor: un camí d'unificació personal*. Informació: Tels. 938 777 775 i 606 942 948.

REMAD MAR ADENTRO

Montserrat y la fe del pueblo catalán

Este fin de semana, en Catalunya, está profundamente impregnado de la espiritualidad de la fiesta de la Virgen de Montserrat. Todas las diócesis catalanas tienen en el Santuario de Montserrat su hogar espiritual ya que, a instancias de Mons. Josep M. Urquinaona, andaluz de nacimiento y que fue obispo de Barcelona, la «Moreneta» fue declarada patrona de las diócesis catalanas.

En su lecho de muerte, el buen obispo Urquinaona, que unía una tierna devoción a Santa María con un profundo sentido de compromiso social hacia los obreros y los pobres, decía que esperaba que la Virgen le abriera las puertas del cielo porque él había trabajado para que fuese declarada patrona de Cataluña en el año 1881, bajo el pontificado de León XIII.

En este Año de la Fe, creo que tenemos el deber de encomendar a nuestra patrona la fe de nuestro pueblo. Es un hecho que desde todas las diócesis catalanas se mira hacia Montserrat, como un hogar espiritual. ¡Cuántos enfermos —en el curso de las visitas pastorales— me dicen que la visión de nues-

tra santa montaña les es un consuelo en su dolor! Este profundo vínculo entre nuestra patrona y la fe la veo muy bien expresada en la famosa *Visita Espiritual*, escrita por el que fue obispo de Vic y patriarca espiritual de Catalunya, Josep Torras i Bages. La fe, como fuente de las virtudes cívicas, está en el centro de esta plegaria, más que centenaria y que ocupa un lugar privilegiado en la piedad de los católicos de nuestra tierra.

La Virgen de Montserrat es calificada con una alta teología como trono purísimo donde descansó la eterna Sabiduría —es decir, Jesucristo— cuando vino al mundo para enseñar el camino de salvación; el obispo le pide que consiga «para vuestros catalanes aquella fe que mueve las montañas, llena los valles y allana el camino de la vida».

El famoso obispo de Vic le formula a Nuestra Señora una petición de cuya actualidad no cabe dudar: a ella, que nos trajo el bálsamo de incorrupción, Jesucristo, Hijo de Dios, le pide nada menos que «la honestidad de las costumbres públicas». Le pide también que sea desterrado del pueblo catalán «el espíritu de maledicencia y de blasfemia»; asi-

mismo que «quite de Catalunya el espíritu de discordia y una a todos sus hijos con un corazón de hermanos». He aquí otra petición del sabio obispo, pensando en su comunidad humana: «Haced, Señora de Montserrat, que nunca se deshaga este pueblo catalán que espiritualmente engendrasteis.»

Desde el que califica como «castillo de Nuestra Señora», Torras i Bages termina su oración pidiendo a la Virgen que «defienda de enemigos espirituales y temporales toda la tierra catalana que tiene encomendada». Y finalmente, dado que la santa montaña está rodeada de olivos, signo de paz, pide a Ella «para todos los pueblos de Catalunya una paz cristiana y perpetua».

Creo que al obispo vicense le hubiera gustado dos de los títulos que los últimos pontífices han dado a la Virgen María: el título de «Madre de la Iglesia» (Pablo VI) y «Estrella de la nueva evangelización» (Beato Juan Pablo II). La famosa *Visita Espiritual* y esos títulos son tesoros de la piedad mariana de nuestro pueblo.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa